

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14C/110/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114207252
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114207252.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti žalovanému: B. Q., N.. X.X.XXXX, trvale bytom R. XXX, W., t.č. bytom K. W. X, W. - Š., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom Sofijská 13, Košice, IČO: 42247268, právne zastúpený: JUDr. Ladislav Mikluš, advokát so sídlom Stará Baštová 2, Košice, doručovacia adresa: Budapeštianska 8, Košice, v konaní o zaplatenie 423,94 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

žalobu **z a m i e t a**,

náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou súdu doručenou podanou dňa 13.3.2014 žiadal žalobca uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 423,94 EUR spolu s 9%-tným ročným úrokom z omeškania od 31.5.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Keďže predmetom konania je suma 423,94 EUR, jedná sa na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení o drobný spor, pričom súd pri posúdení predmetnej veci vychádzal z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu, pričom zistil nasledovné:

Dňa 13.1.2010 účastníci uzavreli zmluvu označenú ako zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že príslušný formulár zmluvy podpísal najprv žalovaný ako dlžník dňa 17.12.2009 s vyplnením údajov v bode 5 zmluvy, v ktorom je uvedené, že žiada o poskytnutie úveru vo výške 1.194,98 EUR s mesačnou splátkou 73,23 EUR, s počtom splátok 30 mesiacov, ako aj zmluvná odmena (predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom v sume 995,82 EUR). V návrhu je ďalej uvedená predpokladaná RPMN za úver vo výške 68,84 %, ročná úroková sadzba v tej istej hodnote, priemerná RPMN vo výške 48,96 % a uvádza sa tu aj revolving vo výške 591,52 EUR, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 722,96 EUR, ročná úroková sadzba revolvingu 67,55 % a predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 58,71 %. Bod 6 zmluvy obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere s tým, že poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) je 630,68 EUR, mesačná splátka 38,54 EUR, počet splátok 30, zmluvná odmena (predstavuje celkové náklady spotrebiteľa so spotrebiteľským úverom) v sume 525,46 EUR, RPMN za úver 66,28 %, ročná úroková

sadzba úveru 68,82 %, priemerná RPMN 48,96 %, poskytnutá čiastka revolvingu 312,16 EUR, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 381,53 EUR, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 55,38 % a ročná úroková sadzba revolvingu 67,54 %. Žalobca ako veriteľ túto zmluvu podpísal 13.1.2010.

Listom zo dňa 13.1.2010 žalobca oznámil žalovanému schválenie úveru, v ktorom rozpísal údaje o danom úvere, vrátane revolvingu, avšak ohľadom revolvingu uviedol iné údaje, pretože schválená výška revolvingu je 346,21 EUR a ročná úroková sadzba revolvingu 67,53 %.

Z karty klienta (žalovaného) vyplýva, že žalobca mu vyplatil celkovo (vrátane revolvingov) sumu 568,24 EUR, nie 630,68 EUR, ako je to uvedené v žalobe a žalovaný zaplatil žalobcovi doposiaľ celkovo sumu 732,26 EUR, čo zhodne vyplýva aj z textu žaloby.

Žalobca listom zo dňa 9.5.2012 oznámil žalovanému zosplatnenie úveru v dôsledku omeškania s úhradou splátok uplynutím 15 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon).

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon), spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2, zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1, zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2, zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí(6) musí obsahovať

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

Podľa § 4 ods. 3 zákona, pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 13.1.2010 je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, ktorá musí obsahovať obligatórne zákonné náležitosti, ktoré sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona a medzi nimi pod písm. g) je konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, pod písm. i) výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a pod písm. j) ročná percentuálna miera nákladov.

Konečnou splatnosťou úveru nie je iba stanovenie počtu mesačných splátok, o čom svedčí aj ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i), ktoré uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto naplnenie dikcie citovaného ustanovenia spočíva v tom, že konečná splatnosť úveru musí byť určená uvedením konkrétneho dátumu. V zmluve chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. i) citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len

suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedená informácia je totiž dôležitá pre spotrebiteľa o tom, či príslušný úver je pre neho výhodný alebo nie (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave 9Co 401/12 zo dňa 6.8.2013).

Uvedené chýbajúce náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobujú následok vyplývajúci z § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. spočívajúci v tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že žalovaný má žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 658,24 EUR, a keďže mu uhradil viac (732,26 EUR), súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ak nebol právny úkon urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 44 ods. 1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

Súd zároveň poukazuje na absenciu dohody o RPMN. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že výška RPMN bola iná v návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu (pri úvere 68,84 % a pri revolvingu 58,71 %) a iná v akceptácii žalobcu (pri úvere 66,28 % a pri revolvingu 55,38 %), pričom nie je podstatné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnú, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. S poukazom na citované ustanovenie § 44 ods. 2 vetu prvú OZ totiž v dôsledku tejto zmeny RPMN je potrebné vyjadrenie žalobcu v zmluve považovať za nový návrh, ktorý by však žalovaný musel písomne akceptovať, k čomu ale nepochybne nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj z tohto dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov. K totožnému právnomu záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku 6Co 211/2014 zo dňa 29.5.2014.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným súd rozhodol na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia, pričom úspešný žalovaný si s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania neuplatnil, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného, súd rozhodol taktiež na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, keďže má za to, že trovy konania, ktoré si uplatnil vedľajší účastník nie sú potrebné pre účelné uplatňovanie, resp. bránenie práv žalovaného. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že žalobu zamietol z iných dôvodov, než ktoré uviedol vedľajší účastník v rámci svojho vyjadrenia zo dňa 30.5.2014, pričom v danom prípade súd navyše ex offio prihliadal na to, či úver obsahuje zákonné náležitosti a či pre ich absenciu nie je bezúročný a bezpoplatkový, resp. či spotrebiteľská zmluva resp. jej časť nie je neplatná.

Súd má zároveň za to, že vedľajší účastník, ktorý bol založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu by mal byť schopný poskytnúť žalovanému spotrebiteľovi odbornú pomoc sám bez toho, aby sa dal právne zastúpiť, čo má oporu aj v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 78/2003 v zmysle ktorého nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia účastníkovi konania, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi majúce právnické vzdelanie, nie je porušením základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa článku 47 ods. 2, 3 Ústavy SR. V súvislosti s nepriznaním trov konania, súd taktiež poukazuje na argumentáciu rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo 5/2013, z ktorého okrem iného vyplýva, že trovy konania, ktoré vznikli zastupovaním advokátom, nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej ktorej veci. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.